

heder; det faar blive det ærede Medlems Sag. Men naar det ærede Medlem kommer saa langt ud i Diskussionen om disse Forhold og føler sig saa haardt trængt — hvad han øjensynlig gør —, at han sammenligner Statsbanernes Regnskab med Landmandsbankens Regnskab og i denne Forbindelse taler om falsk Regnskab, saa er han saa langt udenfor gentlemanlike Diskussion, at jeg for mit Vedkommende ikke vil følge ham.

Udenrigsministeren (Cold): Det ærede Medlem Hr. Rode stillede en Forespørgsel til Statsministeren, eventuelt til mig, da Statsministeren ikke er til Stede, om, hvorvidt Internationaliseringsplanerne udformede i Paragraffer beroede i Udenrigsministeriet. Da jeg ikke var i Stand til selv at besvare dette Spørgsmaal, satte jeg mig i telefonisk Forbindelse med Statsministeren, som meddelte mig, at han havde stillet det samme Spørgsmaal til den afgaaede Udenrigsminister, og at det var blevet ham sagt, at der intet saadant fandtes.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker det ærede Medlem Hr. Rode, fordi han nu tydeligt og klart har taget Afstand fra „Politikens“ Referat. Det ærede Medlem vender det nu til, at det, han udtalte her i Rigsdagen, er det rigtige. Det ærede Medlem læser saa smukt op, hvad han har sagt her i Rigsdagen. Jeg maa dertil sige, at ogsaa dette er forkert. Forholdet er ikke det, at man fra konservativ Side ønskede, at Undersøgelsen ikke maatte føres for aabne Døre, og at det skulde være mig bekendt, at det var det ærede Medlem Hr. Pürschel, der stillede Forslag i saa Henseende, og at Regeringens Medlemmer stærkt anbefalede dette. Maa jeg ikke spørge, hvem de Regeringsmedlemmer er; det er i hvert Tilfælde ikke den Minister, som har forelagt Lovforslaget, og altsaa ikke den Minister, som har det fulde Ansvar for det. Vedkommende Minister kom nemlig først til Stede og var til Stede under Udvalgsarbejdet til Behandlingen af Lovforslaget om Bankkommissionen, og der foregik

allerede paa det Tidspunkt mellem de forskellige Partier en Forhandling om Optagelse af et stenografisk Referat af Forhandlingen, og det var til Forslaget derom, jeg sluttede mig. Jeg haaber, at det ærede Medlem ogsaa vil indrømme dette.

Naar jeg sagde, at noget hænger der jo altid ved, var det ikke, fordi jeg tænkte paa at være den stærke Mand, men jeg tænkte paa, at det gaar saa lidt saaledes, at naar man ved, at Modparten in concreto staar meget stærkt i en Sag, bliver man ved og bliver ved — saaledes her fra det ærede Medlems og hans Partifællers Side — at — jeg ved ikke, hvad jeg skal sige — udslynge det ene efter det andet. Om alle disse forskellige Spørgsmaal ved jo den danske Offentlighed fuld Besked, og det vil ikke lykkes det ærede Medlem at vildlede den, selv om han nok saa længe bliver ved at rokke ved dem. Jeg tænker f. Eks. paa Generalstrejkeaffæren, Færøaffæren og endelig ogsaa Forholdet til Landmandsbanken. Det vil ikke lykkes det ærede Medlem at knytte Venstre til Landmandsbankaffæren, selv om der kommer nok saa mange Udtalelser fra det ærede Medlem. Partiet Venstre staar selvfølgelig godt i denne Affære. Derfor vil jeg ikke paa nogen Maade finde mig i, at Regeringens Forslag mistænkeliggøres af det ærede Medlem ved, at han siger, at vi har kæmpet for, at Undersøgelsens Resultater skulde hemmeligholdes, for det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem er nu ogsaa paa Tilbage-toget. Jeg haaber, han vil tage det fuldstændig tydelige og klare Standpunkt, at der fra vedkommende Minister, som fremlagde det Lovforslag, ikke er kommet noget som helst Forslag i den angivne Retning. Han tiltraadte et Forslag, som blev stillet fra anden Side, af de forskellige Partier. Det ærede Medlem Hr. Rode indrømmede ligeledes, at det var rigtigt, som jeg havde udtalt, at den Gang han stillede saa mange Spørgsmaal til mig, var ikke under Banksagens Behandling, men under Finanslovdebatten. Men det ærede Medlem vil alligevel ikke ganske gaa over til at indrømme sin Fejl endnu. Det ærede Medlem hævder stadig væk, at han spurgte